

מכתב לסבא

פעם בשבועיים אנחנו מקבלים באופן כמעט מונוטוני את 'דברי הכפר' - שני העלונים של השבועיים האחרונים - מכפר הנשיא לעצמונה. זה כמו חלון לעולם אחר ושונה מהעולם שלנו - הצד השני שלו בעצם.

עיסוקים אחרים, מושגים שונים, מבט הפוך בכל הקשור לפוליטיקה ואומנות.

נהיינו לשותפים חד צדדיים במה שעבר בקיבוץ - החגים, המסיבות, המשברים והמלחמות.

האמת שלא פעם רציתי לכתוב לעלון - על הדברים שראיתי אני, מהכיוון השני של הארץ הזאת -

אבל כנראה בנאדם, עד שלא דוחפים אותו ממש - הוא לא אז... לרוב קראתי את העלון מתחילתו עד

סופו (כולל רשימת ספרי הספרייה וכו') אבל היו תקופות ש'דברי' היה מלא מאמרים על הפרטה

וכלכלה שלא עניינו בכלל, אז הייתי מסתפקת בקריאת פחרים - וכמובן עוברת לטור של 'בינינו

לבין עצמינו' - פגשתי שם את סבא שלי - מכיוון אחר - פגשתי כמובן את ההומור האנגלי

המיוחד, השנון, את רחבות האופקים והעניין בפוליטיקה, ופגשתי את סבא הלוחם את מלחמתו ולא

נלאה ולא נרתע - ובמלחמה, כמו במלחמה - לפעמים זה לא נעם, אבל יש פצועים ודם ועוקצנות

ורחמים אין, ולפעמים היה קשה לקרוא ומתסכל. והרבה פעמים לא הבנתי אותו - יאללה כבר, מה

זה משנה - מה הוא מתרגש כל כך. אבל רציתי לספר לסבא שלי איך הוא היה בשבילי - סבא שהקשר

איתו התבסס בעיקר על שיחות טלפון בימי שישי - שיחות ארוכות עמוקות (ולפעמים בשבילי, נערה

חסרת סבלנות, קצת מעייפות), על כל נושא שבעולם. מספיק שאמרתי שתי מילים, היה לו כבר הרבה

מה לאמר בנושא - (בעיקר אם מדובר בלימודים) - שיחות שהפכו לפעמים לויכוחים מרים בנושא

פוליטיקה - שהיו חשובים לו כל כך, הוא אמר לא פעם שהעיקר שאנחנו חושבים - לא משנה אם

הדעות שלנו לא כמו שלו - או לא כמו שהוא היה רוצה שיהיו - העיקר שאנחנו חושבים

ומתעניינים במה שקורה. וחוג מהשיחות האלה של יום שישי - היו הביקורים, מעטים ונדירים,

אבל זכורים ויקרים מאד. עוד לא פרקו את החבילות ומיד התיישב לספר סיפור - סיפור של סבא

זה כמו מסע למקום אחר - יש סיפורים של סבא שבעצמי העברתי לילדים אחרים ואלה באמת

הסיפורים הכי מוצלחים.

המשך...

יש משחקים שהם רק של סבא - למשל שהוא תופס לך את היד ואומר שהוא מכונה והמכונה התקלקלה

ואי אפשר לברוח, או שמעמיד את רגליך על רגליו וככה צועדים לאורך הבית ואפילו בחוג.

עוד משהו שבלט לי עוד מילדות - המסירות והאהבה של סבא לסבתא ואף אחד לא אמר על זה שום

דבר, זה פשוט היה. והצחוק של סבא והתה האנגלי... אני רוצה לסיים במשפט האחרון שסבא אמר

ליוסף ביום בר-המצווה שלו בעצמונה: "אני רוצה לאחל לך שתהיה חכם ויפה וצנוע כמוני" זה

סבא שלי.

עיינה (הבת של מרב)